

[Poul Møller.]

de bliver beskattet efter deres fremtidige indkomst og ikke efter deres tidligere indkomst. Vi har tidligere rejst dette problem, og jeg tror, når nu den højtærede finansminister erkender, at problemet er der, og vil drøfte det med udvalget, at vi må prøve på under den kommende udvalgsbehandling at finde en løsning på det. Det lader sig ikke gøre blot at henvise det til drøftelsen om kildeskatten, for der er ikke fremsat noget forslag om kildebeskatning, og vi ved ikke, om en kildebeskatning overhovedet lader sig praktisere herhjemme. Det vil være at give disse gamle, som skal klare det næste års overgangstid, alt for dårlige vilkår i overgangsperioden. Jeg mener altså derfor, at vi må bestræbe os på under udvalgsforhandlingerne at finde en løsning på problemet vedrørende det første års beskatning af de mennesker, der er gået på pension eller skal leve af renteindtægter.

Jeg er også lidt ked af de ændringer, den højtærede finansminister har foreslået vedrørende de ældres stilling i øvrigt. Finansministeren foreslår, at man nedsætter maksimalindkomsterne for nedslagsbeløb, og at man så til gengæld laver om på det forsørgerbegreb, der blev vedtaget for 2 år siden. Så vidt jeg kan se, ville det stort set blive det samme, hvis man bevarede de nuværende nedslagsregler eller måske forøgede beløbene en smule og så ikke ændrede på forsørgerbegrebet; i hvert fald forekommer det mig, at denne aktion eller manipulation med forsørgerbegrebet må give anledning til betænkelighed. Jeg kan ikke se andet, end at vi her kommer til at arbejde os ud i et forsørgerbegreb, der i hvert fald er uholdbart. Man kan sige, at forsørgerforholdet skal afgøres efter en persons forsørgerretlige stilling, men jeg tror ikke, man i det lange løb kan sige, at forsørgerforholdet skal afgøres efter en persons alder. Jeg tror ikke, det kan være rationelt at sige, at når en mand, der hele sit liv har været enlig, fylder 65 år, skal han betragtes som forsørger. Jeg ved naturligvis godt, at der måske kan være nogle stemmer i at tage denne diskussion fra regeringspartiernes side, men ser vi bort fra det, og vil vi prøve på at gennemføre en ordning på dette område, er det dog vist ganske

irrationelt at lade alderen være det afgørende kriterium for, hvem der er forsørger og ikke-forsørger. Så lad os dog hellere overveje, hvorvidt vi skal instituere en ordning, hvorefter enker og enkemænd, der har mistet deres ægtefælle, fortsat bliver betragtet som forsørgere uden hensyn til deres alder, så at folk ikke får en skattemæssig stigning, fordi de mister f. eks. deres hustru, uden at de kan indskrænke deres almindelige udgifter af den grund, fordi de skal have husbestyrerinde i stedet. Lad os overveje, hvorvidt vi måske i stedet for at røre ved forsørgerbegrebet skulle give disse mennesker ret til fradrag for den husbestyrerinde, de må have i stedet.

Jeg er i hvert fald bange for, at hvis den her tilsigtede ændring gennemføres, vil man om et år møde den berettigede kritik fra de 66-, 67- eller 70-årige forsørgere: hvorfor skal vi beskattes ligesom ikke-forsørgere? Så ophører for dem, der er over 65 år, den skattemæssige forskel mellem faktiske forsørgere og enlige, og det vil, tror jeg, til næste år eller om 2 år føre til, at de, der faktisk er forsørgere og over 65 år, vil komme og sige: hvorfor skal vi ikke have en skattemæssig fortrinsstilling over for dem, der ikke er forsørgere? Hvad vil man så gøre? Vil man så gøre det, som Jyllandsposten nævnte i en leder i går: lave et overforsørgerbegreb? Det er dog vist et skattemæssigt farligt princip at komme ind på. Og hvad vil man gøre over for dem, der ikke er 65 år? Vil de kunne forstå, at det afgørende for den skattemæssige stilling som forsørger eller ikke-forsørger er, om man er fyldt 65 år eller er under 65 år? Jeg tror, der må en udvalgsbehandling til, før vi helt, i hvert fald vi i min gruppe, kan tage stilling til dette spørgsmål.

Som den højtærede finansminister vil have hørt heraf, er jeg betænkelig ved dette, og jeg tror egentlig næppe, den højtærede finansminister kan have hele sin overbevisning med i den her foreslåede ændring. Det særlige skattepolitiske problem for personer, der er ældre, har vi jo prøvet på at samle omkring nedslagsbeløbene; så lad os da regne med dem, for dermed har vi taget hensyn til den, der på grund af alder eller af anden grund har nedsat erhvervsevne.